

האליזר

עלון לשבת קודש

בס"ד

לע"נ יוסף בן אליה וחממה ז"ל לבית גיאת

לע"נ משה בן זילפה ואליאס ז"ל לבית חיימי

ג' אלול תשע"ז 1184 (שנה כב')

נושא השבוע: כשרות (קו)

החפסרה: "אנכי אנכי" (ישעיה נא)

פרשת שופטים

"שופטים ושופטים תתן לך בכל לעירך" (טז, יז)

לומדים אנו כאן יסוד גדול, שאפילו דברים המובנים ע"פ השכל הפשוט כמו העמדת שופטים ושופרים, שאין אומה יכולה לחיות בשלוה בלעדיהם, מתבצעים בישראל לא מפני שכך צריך להיות ע"פ השכל והגיון אלא מכוח צו תורתנו הקדושה שצויה על כך.

על כל יהודי לדעת כי כל אבריו, חושיו ומחשבתו צריכים להיות משועבדים לקב"ה.

ואומר חובות הלבבות: (פ"ה) "... ולא ישמח כי אם בעבודתו ולא יבקש כי אם ברצונו ולא ירוץ כי אם בשליחותו..." ומתוך היותו חייליו ועבדיו של הקב"ה עלינו להיות תמיד מוכנים לעשות רצונו יתברך בין אם אנו מבינים זאת בשכלנו ובין אם לא.

חובתנו היא לזקק את שכלנו ולשעבדו לאור התורה הקדושה כך נזכה ללכת בדרך הישרה ולעשות נחת רוח לבוראנו.

"שופטים ושופטים תתן לך בכל לעירך" (טז, יז)

מנהגו של עולם שהשופט אמנם קובע את הדין אך אין ביכולתו להביא לידי ביצוע פסק הדין, תפקיד זה מוטל על השופרים. אף בענייני השכל "השופט" זקוק לסיועו של "השופר" שיכוף את האדם לציית לשכל, וזה שנאמר "שופטים ושופרים תתן לך", מי הוא אותו שופר? יראת שמים, שבעזרתה יכול האדם להכריח את עצמו לציית לשכל, וכיצד מגיעים ליראת שמים?

אמר מר"ן "הקהילות יעקב" הסטייפלר זיע"א: יש לקבוע בכל יום לימוד מוסר שהוא משריש יראת שמים, יראת העונש ושכר מצוה בעולם האמת, ומספרים על "החתם סופר" שביום שלא למד מוסר הרגיש קרירות, ומצבו בוודאי מעולה יותר מאשר מצבנו עם לימוד מוסר, ללמדנו שמי שאינו לומד מוסר מתקרב ביראת שמים.

כפתור ופול-רך

לאף אחד מהם לא היה קל. השינוי בחייהם היה יסודי ומקיף ודרש נחישות, סבלנות ואומץ לב.

אבל האמת, האור והיופי שגילתה בפניהם הדרך החדשה היו גדולים מכדי לותר עליהם.

רק היא לא היתה מסוגלת.

המשפחה כולה התקרבה. הם למדו במרץ וקיימו בהתלהבות והיא נותרה רחוקה. הם הרגישו שמצאו אוצר, והיא אחזה בכוח בסדרי החיים הישנים שאליהם היתה רגילה. הם רצו לדעת עוד ועוד, היו להוטים להשלים כל מה שהפסידו במשך השנים, אבל היא סירבה בעקשנות להיות חלק מהמהפך שהתחולל בבית. המשפחה כולה היתה בתהליך של חזרה בתשובה- ורק האם נותרה בשלה, ממאנת להצטרף ואף גרוע מכך. היא היתה מתהלכת בחוסר צניעות של ממש במטרה להכעיס את בני משפחתה ולהכאיב להם. הללו לא ידעו את נפשם מצער ולא מצאו דרך לרכך את עמדתה ולהטעים אותה בטעם המתוק שזכו לגלות. עד שהגיעו איתה אל הרבנית בת שבע קנייבסקי ע"ה.

העלון מוקדש לרפואת אסתר בת המיון ואירית בת אסתר בתוך שאר חולי ישראל

הזמנים ע"פ לוח "אור החיים" של אופק תל אביב * שעות קיץ * סוף זמן ק"ש לשבוע הבעל"ט 8:47- 8:48

כניסת שבת: 6:54 יציאת שבת: 7:44 יציאת שבת: 8:32

שבבל מצב הברך לא תתגלה.

[דוגמא: שיעור 10 ס"מ מתחת לברך אינו עומד בשום מבחן והברך מתגלה חופשי חופשי, שכן אישה/בת היא בפעילות במצבים שונים כמו: עליה במדרגות, עליה לאוטובוס (מדרגה גבוהה יותר), כניסה ויציאה ממכונית, ישיבה, עמידה על קצות האצבעות, ישיבה מזרחית, התכופות ובכל המצבים האלו החצאית/השמלה מתרוממים] (קונטרס כה תלמד לבית יעקב ועד הרבנים משמרת החיים עמ' כב, כט, לניעות וגדולה עמ' 80).

כמו כן מיקום החצאית על המותניים לא קבוע ואז כשעולה כלפי מעלה אז מתקצר באזור הברך (זה לא כמו אצל הגברים שמיקום המכנסיים קבוע במותניים) ממילא יש כאן משחק במיקום.

דבר נוסף: סוג הבד שממנו עשויה השמלה/החצאית וגזרתן משפיע על שיעור התרוממותו בהתכופות או בישיבה.

וכן יש שמחשיבות את הברך רק עד מקום חיבור הירך לברך וממילא המדידה יוצאת לא נכונה.

וכתוצאה מכל הסיבות הללו יש נשים רבות מאוד שהולכות בחצאיות גבוליות באיצטל של "הכשר" רבני ולזה לא הסכימו אף רבנים! שקבעו שהברך תהיה מכוסה והתוצאה שהיא לא מכוסה!!]

ולכן עשינו מדידות וכן בהסתמכות על פסיקות רבנים [בעניין] אנו ממליצים שהחצאית/השמלה תגיע עד כ- 20 ס"מ מהרצפה [היינו יש למדוד 20 ס"מ מכף הרגל כלפי מעלה], דבר שיבטיח כיסוי הברך בכל מצב וענין.

[קונטרס כה תלמד לבית יעקב ועד הרבנים משמרת החיים עמ' כב, וכמחתי הרבנים שם עמ' כט, ס' דברי שלום עמ' רכב, כמית הלוי לגאון איתמר מחפז כ"י ח"ב ס' ק"ס, הן החסידי ב"ס יסודי בת רבקה כפר חנ"ך עמ' 115 פסק דין של המעלה לאתרא, לניעות וגדולה עמ' 80 ועוד].

ד. אסור שביסוי השוק יהיה שוק או חצי שוק אלא אסור לגמרי שאין רואים בו את השוק בכלל! לכן המשתמשים בגרבים לכיסוי צריכות להקפיד שלא יהיה שוק או חצי שוק אלא אסור לחלוטין.

(גמרא ברכות כה) ורש"י שם, שולחן ערוך (אור"ח סי' עה ס"ה) משנה ברורה לחפץ חיים ס"ק כה, כף החיים ס"ק לה, שר"ע הרב רבינו זלמן ס"ק ת, חיי אדם כלל ד אות ג, בן איש חי צעוד יוסף מי פסקה ד אות ב, אז נדברו לגאון בנימין זילבר ח"י סי' לה, מר"ן הרש"ל צ עובדיה יוסף צוק"ל ס' ג, מר"ן הרש"ל צ יצחק יוסף גס, הגאון ניסים קרליץ, הגאון חיים קנייבסקי, הגאון שמואל דוד הכהן גרוס רבם של חסידי גור, הגאון שמעון בעדני, הגאון בן ציון מוצפי ועוד רבנים. הוצאו בקונטרס כה תלמד לבית יעקב ועד הרבנים משמרת חיים ועוד וזלל כלכנסה של תורה לגר"פ פלך ח"א עמ' מה שאלו נקבי על טענתו צעלונים הבאים בס"ד כל"ט)

הגרבים צריכות להיות לפחות בעובי 100 דנייר ואז הן לא שקופות (בגלי תפארת עמ' קכב-קכג).

הסבר: הרבנים ניסו להגדיר מספר דנייר [שמבטא את צפיפות ועובי הגרב] שבו הגרב לא שקופה במשך השנים, אבל הטכנולוגיה המתקדמת שהתפתחה ודרכי עיבוד העדינים של בדים הביאו לכך שגם הדנייר שהוגדרו כלא שקופים כ- 40 ו- 70 כיום הם שקופים, וזה והאטימות לא נכרת כוון שמשתמשים בגרבים בצבע העור (שגם גרבים בצבע העור אפילו אסור כפי שנוכח בעלונים הבאים)

להלן הוכחות שגרבים 40 ו- 70 דנייר שקופים ואסורים בשימוש:

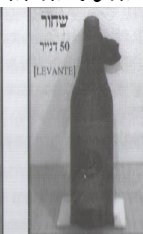
בתמונות שפנינו נלקח בקבוק 750 מ"ל שהיקפו 24 ס"מ [כשהקיץ ממוצע 48 cm החלק הקצר !! בקו 25 ס"מ והחלק הצב 40 ס"מ] אלא של מתיחה מיוחדת [בצד דרך הנשים לא מתוח את הצב על הצב הרבה יותר]

גרב 40 דנייר
בצבע חום כהה בצבע חום כהה

שחור 70 דנייר

שחור 50 דנייר

שחור 40 דנייר

כותנה לבן

בשורה משמחת לנשים הצנועות: ניתן להשיג ירכונים (גרבים) 100 דנייר שחורות אטומות באשדוד למרשים: 08-8644452

חמויות בגדים אשדוד שמוכנות למכור בחנותם שמלות וחצאיות ארוכות עד הקרסול וחולצות צנועות יפנו לטלפון 08-8644452 ואנו נפנה אותם לסיטונאים ונפרסמם בל"ג לתועלת הרבים

אבד לך משהו? מצאת משהו? הגמ"ח הארצי להשבת אבידה 1-599-500-003

משרדי "האיחוד" טל': 08-8644452 דוא"ל: haihud.ashdod@gmail.com

דברי הטעם של הרבנית לא מצאו מסילות ללבה של האישה, למרות מאמציה של הרבנית להטעימה מנועם הצניעות לא הצליחה זו לחוש את רום ערכה של מצוות הצניעות ואת הקדושה הגלומה בה. לפתע פרצה לחדר נכדתה הקטנה של הרבנית כשהיא רועדת בבכי סוער. "מה קרה, מתוקה?" שאלה אותה הרבנית ברכות. בקושי הצליחה לחלץ מפי הילדה את התשובה. "נפל לי הכפתור העליון של החולצה! איך אצא כך בחוסר צניעות?"

הרבנית הרגיעה את הילדה הבוכיה וסגרה את המקום הפתוח באמצעות סיכת בטחון. לנוכח הילדה הטהורה, הבוכה בכי תמרורים בשל החשש להיכשל בחוסר צניעות נמשו חומות הניכור שסגרו על ליבה של האישה, והיא קיבלה על עצמה להקפיד מעתה לשמור על גדרי הצניעות.

(ספר הרבנית - הרבנית בת-שבע קנייבסקי ע"ה)

להתלבש כיאה לבת מלך

כרוזות מתנוססות בחוצות ובעלוני הפרסום למיניהם: "לונדון

באשדוד", "חדש בפריו במחיר מציאה", "הזדרי פן תאחרי..." ואת אינך חשה בכך ונסחפת אחר הפרסומים והולכת לרכוש את מה שהביאו מחו"ל "במיוחד בשבילך", ואינך שומעת את ההד המהדהד מן הפרסומים למיניהם: "בואי נצעד אחרי אומות העולם", "בואי נסחף אחר מנהגי הגויים, מושגיהם ולבושם".

את רצה מחנות לחנות וממכירה למכירה כדי למצוא את הבגד האופנתי ביותר ושוכחת כי האושר האמיתי והנצחי, היופי והחן האמיתיים טמונים בשמירת הצניעות.

ואמרו חז"ל הקדושים: "אשה צנועה בלבושה מכפרת על ביתה", כי בכל רגע ורגע ששומרת על גדרי צניעות מקיימת מצות עשה מן התורה ובכך רוכשת לעצמה מאות מצוות ביום, אלפי מצוות בחודש ורבות מצוות בשנה – מליצי יושר רבים שיעמדו לזכותה לשעה ולדורות.

והרי מצוות רבות נשים מהדרות לקיים אע"פ שאינן חייבות הן, אם כן מדוע שלא תהדרנה לקיים את מצות הצניעות אשר הן חייבות בה מדאורייתא בכל רגע ורגע ותתפשרנה על ידיעבד? בת ישראל היקרה! מדוע את ייחודך האמיתי ואת מידת הצניעות השורשית הטבועה בך תשליכי מאחורי גורך?

יודע הוא כי האדם מטבע ברייתו נמשך בדעותיו ובמעשיו אחרי הסיבבה, אך דעי לך כי לעולם לא תצאי ידי חובת כולם ותמיד יהיה מי שלא יהיה מרוצה ויאמר אחרת... אם כן למה לא למצוא חן לפני הקב"ה שהוא אבינו יוצרנו?

בת ישראל היקרה! לפני שאת קונה בגד אנא, למענך ולמען משפחתך וכלל עם ישראל שאלי את עצמך האם הבגד בגדרו ובצבעיו מתאים באמת לבת מלך?

אל תתנפתי לשידולי המוכרות ולאווירת הרחוב המפוקפקת, אזרי עוז ועמדי בתוקף על דרישתך להתהדר בבגד צנוע והולם בת מלך כמוך ותעשי נחת רוח לבוראך, ותזכי גם את להיות בין אותן נשים צדקניות שבזכותן עתידים אנו להיגאל.

הרווחתי את "עצמי"

פגשתי פעם חוזרת בתשובה, היא סיפרה לי על עצמה:

"כשהתחלתי לשמור שבת – הרווחתי יום! כשהתחלתי לשמור כשרות –

הרווחתי ראש! אבל כשהתחלתי לשמור צניעות! – הרווחתי את עצמי..."!!!

"מה, מה את מדברת? אינני מבינה למה את מתכוונת" אמרתי לה. והיא הסבירה: "הביני, כאשר לא שמרתי שבת ל"ע, כל השבת חיפשתי חוויות, נסיעות, השתוללות, לא אפרט כאן

יותר, אולם בסופו של דבר, הגעתי חזרה לעבודה ביום ראשון יותר עייפה ממה שחזרתי ממנה ביום שישי, אבל עכשיו... מעין עולם הבא, יום שבת יום מנוחה, אין שעון, אין לחץ ופגישות על סרט נע. יש לי זמן לבורא, לילדי, שולחן השבת – כולו שירה ודברי תורה – מה יכול להיות יותר טוב מזה? הרווחתי יום, יום נפלא שמעולם לא טעמתי כמותו... והכי חוויה, שכל שבוע זה שוב חוזר, לא מפסידים לעולם, זה לא נעלם.

וכשהתחלתי לשמור כשרות, מצאתי ראש צלול, לא לחינם נאמר, שהטריפה מטמטמת ליבו של אדם. הוא לא נעשה מפגר, אולם הוא נעשה מבוהל, סוער... – אך עם הכשרות אט אט נכנסתי לשלווה, לרגיעה, לשקט נפשי, אני יודעת מאין אני באה, ולאן אני רוצה ללכת, והכל בעזרת ה' בדרך הנכונה, הראש צלול יש ראש!

אולם בקטע של הצניעות – זה היה מהפך שלם. סיבוב של 180 מעלות. עד אז חשבתי שצניעות זו אפרוריות, התבטלות, מסכנות, אך זו היתה טעות! אני חייתי בטעות!! כיצד? בעבר הייתי בסוף החודש ניגשת לחנויות האופנה עם כל המשכורת, בוררת לי חליפת בגדים תואמת, תכשיט ואביזר, שבדרך כלל לא היו תואמים את גדרי הצניעות, מפסידה עליהם כמעט את כל הכסף ובאה למחרת לעבודה, לקבל את המחמאה: "ייו! איזה טעם מיוחד! היכן השגת בגד מדהים כזה?" ... ואם לא הגיבו, כן ופשוט שתקו, הייתי חושבת לעצמי, לא! הבגד לא מספיק אופנתי. אין בו "שיק", אין בו מיוחדות – חבל על הזמן... חבל על הכסף, אלך ואקנה לי בגד אחר. וכך הנחתי את החליפה בצד, וחיפשתי וקניתי ב"אובדרפט" עוד חליפה, עד שתמצא חן בעיני אחרים... בכסף שלי, קניתי בגד, עבורם! אם לא מוצא חן בעיניהם, הכסף שלי – אבוד! היום זה לא כך, אני קונה בגד צנוע ואיכותי, מכובד ונאה העומד בכל כללי הכשרות, אני שמחה בו, נוח לי בהליכה, צנוע בשייבה וגם בעליה לאוטובוס בעל מדרגות גבוהות.

והכי חשוב, גורם להקב"ה נחת רוח! – עד כמה שזו הרגשה נפלאה, קשה לתאר! והיה אם מישהי מעקמת אף כי הבגד לא נראה לה יפה, לא מפריע לי. היא יכולה מצידו להסתכל לצד השני, לא קניתי עבורה, ולא עבור הטעם שלה, היא לא משלמת לי שום אגורה שאפסיד בגללה משהו ממה שטוב להקב"ה ומה שטוב לי! – כשקלטתי את המחשבה הזו, נעשיתי מאושרת, משוחררת מהעול למצוא חן בעיני המחמיאים התורניים, קיבלתי ביטחון עצמי בדרך ה', בדרכי. בקיצור הרווחתי את עצמי!!

הלכות כבוד האישה ומעלתה (ז)

פינת ההלכה

א. אסור לאשה ובת ללבוש חצאית או שמלה שמסתיימות מעל הברך [מה שקרוי "מיני"] וכן אסור ללבוש חצאית/שמלה גבולית [שמסתיימת בברך או קצת אחרי הברך]

שאר פעמים רבות מתגלה "הברך" האסור בראיה (מר"ן הרש"ל יוסף עובדיה יוסף זצוק"ל ש"ת י"א חו"ל סי' יד, מר"ן הרש"ל יצחק יוסף שליט"א אורח דניס לאישה ע"מ תשפ, הגאון דוד יוסף הלכה כדורו סי' ע"ה, הגאון רבי משה לוי זצוק"ל זכרת ה' ח"א פ"ז סי' א, הגאון רבי שמעון בעדני ראש מועצת חכמי התורה, הרה"ג בן-ציון מוצפי, הרה"ג שלמה בן שמעון, הרה"ג ראש בד"צ יורה דעה שלמה יוסף מחפור, הגאון שמואל הלוי וואזנר זצוק"ל, הרה"ג שלמה דוד הכהן גרוס רב דחסידי גור אשדוד, הרה"ג פנחס שרייבר זצוק"ל רבם של הליטאים באשדוד, הרה"ג יעקב לנדא ב"ב, הרה"צ ישראל אבוהצירא- "הבבא סאלי" הכולו כקונטרס כה תלמוד לבית יעקב ועד הרבנים משמרת חיים ע"מ' כב).

ב. "ברך" האישה חייב להיות מכוסה ע"י שמלה/חצאית ולא גרביים אפילו שהן אטומות (אניעות וגדולה לרב ד. לויתן ע"מ' 79, משנת האניעות לגר"מ זנר ע"מ' 36, קונטרס כה תלמוד לבית יעקב ועד הרבנים משמרת חיים ע"מ' כב ועוד) [שהברך] אינה עצם בפני עצמה אלא חלק מהקצה התחתון של הירך]

וה"ברך" הינו החלק התפוח בין הירך לשוק [כמפורט בתמונות]

וחייב בכיסוי גם בשיפוליו בצד של השוק [בחלק התפוח].

ג. הרבנים ניסו לתת שיעורים שונים בסנטימטר, היינו כמה החצאית/שמלה תהיה ארוכה מתחת ל"ברך" כדי להבטיח

